DIREKTYVOS

KOMISIJOS DIREKTYVA 2013/49/ES

2013 m. spalio 11 d.

kuria iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/87/EB, nustatančios techninius reikalavimus vidaus vandenų laivams, II priedas

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2006/87/EB, nustatančią techninius reikalavimus vidaus vandenų laivams ir panaikinančią Tarybos direktyvą 82/714/EEB ([1]), ypač į 20 straipsnio 1 dalies pirmąjį sakinį,

pasikonsultavusi su Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnu,

kadangi:

(1) Direktyvoje 2006/87/EB, Reglamente dėl Reino upe plaukiojančių laivų tikrinimo ir 2010 m. sausio 25 d. Komisijos reglamente (ES) Nr. 164/2010 dėl laivų vidaus vandenų navigacijos elektroninių pranešimų techninių specifikacijų, nurodytų Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2005/44/EB dėl suderintų upių informacijos paslaugų (UIP) Bendrijos vidaus vandens keliuose 5 straipsnyje, ([2]) apibrėžti pagrindiniai reikalavimai dėl korpuso duomenų mažiausio rinkinio, kuriuo keičiasi laivų sertifikavimo institucijos ir UIP institucijos;

(2) nuo Direktyvos 2006/87/EB įsigaliojimo daugiau nei 14 000 plaukiojančių priemonių suteiktas unikalus Europos laivų identifikavimo numeris (ENI). Dėl didelio ENI skaičiaus, neturint tinkamos priemonės, vis sunkiau efektyviai keistis duomenimis. Todėl eksploatuojant laivą (valdant eismą) gali kilti didesnė grėsmė saugai ir administracinių problemų, pavyzdžiui, dviguba apskaita statistikoje. Siekiant automatiškai identifikuoti laivus, kuriems suteiktas ENI, ENI saugomi vidaus vandenų AIS atsakikliuose pagal 2007 m. kovo 13 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 415/2007 dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2005/44/EB dėl suderintų upių informacijos paslaugų (UIP) Bendrijos vidaus vandens keliuose 5 straipsnyje minimos laivų buvimo vietos nustatymo ir sekimo sistemos techninių specifikacijų ([3]);

(3) kompetentingoms institucijoms tų duomenų visų pirma reikia tam, kad būtų išvengta dviejų ENI priskyrimo vienam laivui, o UIP institucijoms duomenys reikalingi keliais UIP atvejais, kaip antai, pildant šliuzo žurnalus ir rengiant šliuzų statistikas. Vidaus vandenų AIS atsakiklių skaičius toliau sparčiai auga, todėl tinkamam eismo valdymui užtikrinti ypač svarbu efektyviai keistis duomenimis. Taigi, kad būtų efektyviai keičiamasi duomenimis ir kad šios direktyvos priedas būtų pritaikytas prie technikos pažangos, reikalingas centrinis elektroninis registras (korpuso duomenų bazė), prie kurio būtų prisijungusios visos institucijos;

(4) sykiu labai išaugo kompetentingų institucijų, kurios gali išduoti Bendrijos vidaus vandenų laivybos sertifikatus, skaičius. Šiuo metu 9 valstybių narių 49 institucijos naudoja laivų identifikavimo duomenų bazę ir skiria ENI. Toms kompetentingoms institucijoms reikia gauti patikimos informacijos apie laivą ir jo sertifikatą rengiantis techniniam patikrinimui ir tuos sertifikatus išduodant, atnaujinant arba panaikinant. Išdavus, atnaujinus ar panaikinus sertifikatą, turi būti informuotos visos kitos kompetentingos institucijos. Dėl informacijos trūkumo ar netikslumo kompetentinga institucija gali atlikti neišsamų vertinimą ir dėl to gali kilti grėsmė saugai ir Direktyvos 2006/87/EB reikalavimai gali būti įvykdyti netinkamai;

(5) ES kompetentingų institucijų skaičius išaugo, o savo informacija apie paskirtus ENI su kitomis valstybėmis narėmis keičiasi ne visos valstybės narės, todėl nukenčia keitimosi informacija efektyvumas, o tai savo ruožtu apsunkina sertifikatų išdavimą pagal Direktyvos 2006/87/EB reikalavimus, nes atsiranda galimybė išduoti du su tuo pačiu ENI susietus sertifikatus. Visai kitokia padėtis Reine, kur veikia tik kelios sertifikatus išduodančios institucijos: visos Reino institucijos aktyviai palaiko

([1]) OL L 389, 2006 12 30, p. 1.
([2]) OL L 57, 2010 3 6, p. 1.
([3]) OL L 105, 2007 4 23, p. 35.

tarpusavio ryšius, todėl informacija jos keičiasi efektyviai. Taigi korpuso duomenų baze grindžiamas efektyvus keitimasis duomenimis yra būtina sąlyga užtikrinti lygiavertį saugos lygį remiantis Bendrijos vidaus vandenų laivybos sertifikatais ir sertifikatais, išduotais pagal peržiūrėtos Konvencijos dėl laivybos Reino upe 22 straipsnį;

(6) būtina užtikrinti, kad, kai identifikuojamas laivas, asmenų apsaugos lygis tvarkant asmens duomenis atitiktų reikalavimus, išdėstytus 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ([1]) ir 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo ([2]);

(7) todėl Direktyva 2006/87/EB turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeista;

(8) šioje direktyvoje numatytos priemonės atitinka 1991 m. gruodžio 16 d. Tarybos direktyvos 91/672/EEB dėl vidaus vandenų keliais krovinius ir keleivius vežančių laivų kapitonams išduotų nacionalinių pažymėjimų abipusio pripažinimo ([3]) 7 straipsnyje nurodyto komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyvos 2006/87/EB II priedas iš dalies keičiamas pagal šios direktyvos priedą.

2 straipsnis

Valstybės narės, kurios turi, Direktyvos 2006/87/EB 1 straipsnio 1 dalyje nurodytus vidaus vandenų kelius, užtikrina, kad įsigaliotų įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad šios direktyvos būtų laikomasi ne vėliau kaip praėjus vieniems metams nuo jos įsigaliojimo. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

3 straipsnis

Visi šios direktyvos tikslais tvarkomi asmens duomenys yra tvarkomi pagal Direktyvą 95/46/EB ir Reglamentą (EB) Nr. 45/2001.

4 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

5 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms, kuriose yra Direktyvos 2006/87/EB 1 straipsnio 1 dalyje nurodytų vidaus vandenų kelių.

Priimta Briuselyje 2013 m. spalio 11 d.

Komisijos vardu

Pirmininkas

José Manuel BARROSO

([1]) OL L 281, 1995 11 23, p. 31.
([2]) OL L 8, 2001 1 12, p. 1.
([3]) OL L 373, 1991 12 31, p. 29.

PRIEDAS

Direktyvos 2006/87/EB II priedo 2.18 straipsnio 6 dalis pakeičiama taip:

„6. 5 dalyje nurodyta kompetentinga institucija į Komisijos tvarkomą elektroninį registrą (korpuso duomenų bazę) nedelsdama įveda kiekvieną paskirtą laivo Europos identifikavimo numerį, IV priedėlyje nurodytus laivo identifikavimo duomenis ir visus jų pakeitimus. Tuos duomenis kitų valstybių narių ir Manheimo konvencijos susitariančiųjų šalių kompetentingos institucijos gali naudoti vien tam, kad būtų vykdomos saugą ir navigacijos paprastumą užtikrinančios administracinės priemonės bei būtų įgyvendinti šio priedo 2.02–2.15 straipsniai, 2.18 straipsnio 3 dalis ir šios direktyvos 8, 10, 11, 12, 15, 16 ir 17 straipsniai.

Valstybės narės, laikydamosi Sąjungos ir nacionalinės teisės aktų, imasi būtinų priemonių joms pagal šią direktyvą atsiųstos informacijos konfidencialumui bei patikimumui užtikrinti ir naudoja tokią informaciją tik laikydamosi šios direktyvos.

Valstybės narės kompetentinga institucija trečiajai šaliai arba tarptautinei organizacijai perduoti asmens duomenis gali tik pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 95/46/EB (*), ypač 25 arba 26 straipsnį, ir tik atskirai apsvarstydama kiekvieną atvejį. Valstybės narės kompetentinga institucija užtikrina, kad duomenys būtų perduodami tik jei tai būtina 1 pastraipoje nurodytais tikslais. Kompetentinga institucija užtikrina, kad trečioji šalis ar tarptautinė organizacija perduotų duomenis kitai trečiajai šaliai ar tarptautinei organizacijai tik gavusi aiškų raštišką sutikimą ir laikydamasi valstybės narės kompetentingos institucijos nurodytų sąlygų.

Komisija trečiajai šaliai ar tarptautinei organizacijai asmens duomenis perduoda tik pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 45/2001 (**) 9 straipsnį ir atskirai apsvarsčiusi kiekvieną atvejį. Komisija įsitikina, kad perdavimas būtinas 1 pastraipoje nurodytais tikslais. Komisija užtikrina, kad trečioji šalis ar tarptautinė organizacija perduotų duomenis kitai trečiajai šaliai ar tarptautinei organizacijai tik gavusi aiškų raštišką sutikimą ir laikydamasi Komisijos nurodytų sąlygų.

_____

(*) OL L 281, 1995 11 23, p. 31.
(**) OL L 8, 2001 12 8, p. 1.“